

Sobre reptes en la política catalana

Les eleccions al Parlament del 14 de febrer han estat les que han tingut la participació més baixa de la història. Un fet que s'explica per la situació de pandèmia en què es van celebrar, però també per un preocupant increment de la desafecció cap a la política. L'altre element negatiu ha estat la irrupció de l'extrema dreta que ha atret una part de l'electorat de C'S. És imprescindible que les forces polítiques democràtiques aïllin Vox i combatin el discurs de l'odi i el feixisme, i alhora que el combatin fent polítiques que garanteixin la protecció a les persones en situació de vulnerabilitat, enfortint els serveis públics i incrementant la confiança en la política i en les institucions.

Malgrat que els resultats electorals han consolidat els blocs, el Parlament sorgit del 14f està més orientat a l'esquerra i al diàleg. El PSC ha guanyat les eleccions, substituint a C'S com a primera força, i ERC ha superat a Junts. Per primera vegada en molt temps, potencialment, hi ha una possible majoria d'esquerres al Parlament.

L'Assemblea Fundacional d'Esquerra Verda valora positivament els resultats d'En Comú Podem. Superant els mals pronòstics d'abans de la campanya, s'han mantingut els vuit escons, en circumstàncies difícils i quan les forces polítiques amb qui competíem més directament (PSC, ERC, CUP) han tingut uns bons resultats. Caldrà, però, que l'espai polític analitzi els resultats amb profunditat i mirada territorial per assegurar el reimpuls de l'espai. La bona campanya realitzada ha estat clau per mantenir el nombre d'escons, amb un objectiu i una proposta clara, mobilitzar el nostre electorat per una nova majoria d'esquerres i transversal, amb un molt bon paper de la candidata, la Jéssica Albiach, i de la resta de candidats i candidates en tota la campanya i amb un projecte coherent d'esquerres, feminista i ecologista.

Després de les eleccions En Comú Podem ha treballat per una majoria d'esquerres amb diverses reunions amb el PSC, ERC i CUP i ha concretat una proposta de Govern, format per ERC i ECP, amb el suport parlamentari del PSC. Una majoria de govern per impulsar cinc grans prioritats programàtiques: un escut social i feminista, com a resposta a la crisi social i econòmica; reforçar el sector públic, revertint plenament les retallades i amb l'objectiu d'un sistema sanitari 100% públic; impulsar la transició ecològica i l'economia plural, amb un veritable Green New Deal i una reindustrialització verda; una fiscalitat justa més progressiva i ecològica i promoure el diàleg i el republicanisme, abandonant la via de la confrontació per la cooperació i el diàleg com a únic camí per superar el conflicte polític.

Catalunya pateix problemes estructurals, com les desigualtats socials i territorials, la desindustrialització, el retard en la transició ecològica i la digitalització, que s'han incrementat amb la pandèmia. La darrera dècada ha estat un temps perdut, ja no som el motor econòmic de l'Estat ni una referència com a país obert i avançat. El nou Govern d'ERC i Junts que es dibuixa després de la constitució del Parlament i de la seva mesa és un error. És una fórmula esgotada que només ha portat paràlisi, desgovern i confrontació. És imprescindible treballar per obrir una nova etapa que posi en el centre de l'acció de govern una sortida socialment justa, verda i feminista de la crisi social i econòmica, però també una sortida basada en la cooperació i el diàleg per a resoldre el conflicte polític amb solucions democràtiques i inclusives. I en això, qualsevol fórmula de Govern amb JxCat o amb qui promogui la confrontació amb l'Estat com a estratègia, està abocada al fracàs.

El Govern de progrés a l'Estat és una finestra d'oportunitat per a afrontar els grans reptes de Catalunya amb cooperació i diàleg. Cal, però, aliances a Catalunya entre els que ho estem defensant.

En aquest sentit manifestem la necessitat de continuar treballant per enfortir el projecte de Catalunya en Comú i per la construcció d'una nova majoria d'esquerres i transversal a Catalunya per impulsar el canvi de model econòmic i social que el país necessita, així com un desbloqueig del conflicte nacional per encarar la via de les solucions.